

[Gert Petersen]

Nu er der sket det særlige, at EFs Ministerråd har været så nådigt i dette tilfælde også at overlade til de nationale parlamenter at foretage en ratifikation. Det er det første punkt, jeg vil fremføre om det her.

For det andet er der ingen tvivl om, at det, man er nået frem til, handelspolitisk er til gavn for Danmark og for dansk handel. Der er tale om en betydelig sænkning af en række toldsatser for handelen mellem industri-landene. Der er tale om, at også dansk udenrigshandel opnår en række fordele igennem de beslutninger, der her er taget.

På den anden side er der visse risikable momenter i det, fordi en sådan absolut bekendelse til frihandel godt kan betyde en indskrænkning af befolkningernes muligheder for at indrette deres egen skæbne. Jeg bemærker dog med tilfredshed, at der i bemærkningerne, hvor der tales om indgreb i betalingsbalanceøjemed, står:

»I deklARATIONEN anerkender de udviklede lande, at de i videst muligt omfang bør undlade at anvende handelsmæssige foranstaltninger til afhjælpning af betalingsbalancevanskeligheder.«

Det vil altså sige, at man ikke accepterer et totalt forbud mod sådanne foranstaltninger. Socialistisk folkeparti er af den opfattelse, at handelsmæssige foranstaltninger til afhjælpning af betalingsbalancevanskeligheder kan være en uundgåelig nødvendighed. Jeg ved godt, at der er nogle her, der ikke rigtig vil acceptere det; jeg tror, vi kunne undgå mange ulykker, hvis man ville acceptere det.

Det var det positive, som kan siges om forslaget. Deroverfor står den hovedindvending, at de beslutninger, man nåede frem til, på en række punkter strider mod det, den tredje verden ønsker med hensyn til skabelsen af en ny økonomisk verdensorden. Det er årsagen til, at tredje verdens landene endnu ikke har så meget som paraferet de beslutninger, der her er tale om. De vil afvente, hvad der sker. De vil analysere forhandlingsresultatet nærmere, står der i bemærkningerne, og det kan jeg så sandelig godt forstå.

På den baggrund er vi i socialistisk folkeparti kommet frem til, at vi ikke kan stemme for ratifikationen. På den anden side er der altså så store fordele specielt for dansk handel, at vi heller ikke vil stemme imod den. Vi vil undlade at stemme. Hvis man havde givet sig bedre tid både med hensyn til behandlin-

gen her, men nok så meget med hensyn til forhandlingerne med den tredje verdens lande, så vi havde fået klare udsagn fra deres side og i givet fald klare positive udsagn, kunne SF have stemt for ratifikationen, men som det ligger på nuværende tidspunkt, mener vi ikke, at vi af hensyn til den tredje verdens lande kan gøre det.

Mølgaard (DR):

Jeg har ingen bemærkninger her og nu til folketsproceduren vedrørende denne sag, men skal gerne medgive, at sagen er absolut meget væsentlig og nok vil sætte mere skel og få større betydning på blot lidt længere sigt i verden og sågar i dette lille dronningrige end nogen af de september- og augustforligspakkeløsninger i lille og stor udgave, som er blevet viet noget mere krudt på det parlamentariske plan. Måske er problematikken her så omfattende, at mange finder det vanskeligt at overskue den og derfor overlader sagen til teknokrater, diplomaters og regeringens bord alene – næsten da – men et par ord med på vejen fra retsforbundet skal dette ratifikationsforslag dog have.

De multilaterale handelsforhandlinger i GATT-regie trak jo overordentlig længe ud, ja, så længe at man af velforståelige grunde måtte omdøbe dem fra Nixonrunden til det nu mere tilforladelige Tokyorunden. Trods det lange forløb kan resultatet ikke hilses med ubetinget tilfredshed. Målet var jo vidtgående liberalisering, frigivelse af handelen og fjernelse af tekniske handelshindringer mellem alle de forhandlingsdeltagende mange nationer med henblik på stormskridt henimod det fortryllende mål: fuld frihandel mellem alle jordens egne og lande. Man nåede ikke så vidt, som man havde kunnet ønske sig, eller som der var lagt op til i startfasen. Det skal imidlertid ikke overskygge det faktum, at man nåede betydningsfulde resultater.

Retsforbundet har som konsekvent fortaler for frihandelens sag gennem 60 år naturligvis den indstilling, at vi vil hilse dette med tilfredshed, og vor anke skal derfor alene gå på, at vi må beklage, at man ikke nåede videre endnu – videre til gavn for danske interesser, men ikke kun det: til gavn for alle jordens lande, til gavn for handel, der jo reelt er varebytte, til gensidig gavn for sælgere og købere og dermed også længere frem til